

Nagyböjt 1. vasárnapja 2014.

Bevezetés

A mai Igeliturgia olvasmányában központi szereplő a Sátán. A zsidó és keresztény kultúrkörben élő emberek tudják, hogy az emberiség tragédiája azzal kezdődött, hogy hitt a Nagy Ígéretőnek, a Nagy Hitetőnek, a Hazugság atyjának, és semmi sem lett abból, amit ígért, sőt annak ellenkezője. Hiszünk e mi napjaink nagy Ígéretőinek, a hazugságok Hirdetőinek? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirie litánia

Urunk! Bocsásd meg, hogy még mindig meg tudnak ingatni bennünket a Nagy Ígéretőnek, a Hazugság Atyjának mai szószólói, földi paradicsomnak az ígéretésével. Uram, irgalmazz!

Urunk! Bocsásd meg, hogy annak ellenére, hogy tudjuk, „nemcsak kenyérrel él az ember, hanem Isten igéjével”, mi mégis oly gyakran elhanyagoljuk lelkünk Isten igéjével való táplálását. Krisztus kegyelmezz!

Urunk! Te mondtad, hogy „Írva van. Egyedül a te Uradat-istenedet imádd, és csak neki szolgálj”, mi mégis oly gyakran nem Téged, hanem a Mammont imádjuk és nem Neked, hanem neki szolgálunk. Uram, irgalmazz!

Evangelium után

Nagyböjt 1. vasárnapjának evangéliuma Krisztus megkísértéséről szól. A gonosz, a sátán, aki arra törekszik, hogy hazugságaival a maga szolgálatába állítsa, Istennel pedig szembefordítsa az embert, és az igaz isten helyett szolgálja Őt, a „hazugság atyját!” „Ha leborulva imádsz engem, akkor neked adom”, hangzik a nagy, megtévesztő ígérete

napjaink megkísértett ember felé. És azt mondja: Isten szeretete helyett válassz az önszeretetet! Ne engedje, hogy Isten uralkodjék fölötte, hanem vegye kezébe sorsa irányítását!

Mi a célja a kísértésnek?

Jézus esetében mindhárom kísértés hátterében az húzódik meg, hogy eltérítse őt küldetésétől. Ebből a szempontból nem véletlen tehát, hogy közvetlenül az ő nyilvános működése előtt történik ez az esemény. A gonosz azt akarja, hogy az Úr ne engedelmeskedjen az Atyának, ne teljesítse küldetését, amit az Atyától kapott. Emlékezzünk az Olajfák hegyén történt jelenetre. Még az utolsó pillanatban is erre törekszik a gonosz, közvetlenül szenvedésének kezdete előtt is, el akarja téríteni őt a megváltás végrehajtásától.

Mi a célja a kísértésnek az emberek esetében? Hasonló, mint Jézusnál. A Sátán el akar téríteni minket emberi hivatásunktól. Eltéríteni attól a feladattól, küldetéstől, amit az Úristen bíz ránk. Eltéríteni minket attól a szívünk mélyén élő vágytól, hogy Istent keressük és megtaláljuk. El akar téríteni minket a szeretet útjától.

Hogy az Úr Jézushoz hasonlóan mi is sikeresen szállhassunk szembe a sátán kísértéseivel, és, hogy örvendezve ünnepelhessük a megváltásunk beteljesülését, hitünk legnagyobb titkát, Egyházunk a szent 40 nappal készít fel erre bennünket.

Az Egyház Húsvét titkának méltó megünneplésére való felkészítési időben három dolgot ajánl:

imát, böjtölést (önmegtagadást) és adakozást.

Csak tömondatokban sorolom fel a felkészülési lehetőségeket. – A lelki elmélyülést. A bűnbánatot. A megtisztulást a lelket szennyező bűnöktől, a szentségi gyónást. – Lelkünk hangolását az értünk szenvedő és kereszthalált vállaló Jézus Krisztussal történő együttérzésre. – A sok évszázados népi ájtatosságon, a keresztúti ájtatosságokon való buzgó részvételt. – A nagy zeneszerzők Passiónak csendes, elmélyült hallgatását. – A passióéneklés vállalást. – A Nagyhét ősi, felemelő szép szerzatairaiban való buzgó részvételt. – A Húsvét örvendező, megtisztult, megbékélt megünneplésére felkészítő triduum elmélkedéseit. – A porból lettél és visszatérsz a porba emlékeztető gondolattal megbarátkoztató betegek szentségének a felvételét

Mindenki megtalálhatja a hitünk nagy titka megünneplésére felkészítő neki megfelelő módot.

Azután kiemelten és hangsúlyozottan a böjtölést, az önmegtagadást. Valamikor kínosan ügyeltünk a szigorú böjti előírások betartására. Ma már csak a pénteki hústól való tartózkodást írja elő az Egyház a hívők számára.

A böjtölés nem a szervezet saktalanítása, nem is diétázás. Hiszen sokan fogyókúráznak, koplálnak vagy diétáznak, de ez még nem böjtölés. A helyes böjtölés, az ételben és italban való mértékletesség, az ezekben való önmegtagadás, épp a test és a lélek egészségét eredményezi. Miként a sportolóknál a sportszerű, sok mindentől lemondó önmegtagadó,

fegyelmezett élet vezet a nagyszerű eredményekhez, úgy a vallásos életben is, az önmegtagadás, a lemondás, a böjt vezet a kísértéseken győzni tudó erős akarathoz, az Istennek tetsző erényes és szép életre.

Végül ott van az alamizsnálkodás. Sokan vannak, akik szeretnek adakozni, de ezt csupán azért teszik, hogy leírassák az adóból, igénybe vehessenek valamilyen kedvezményt, vagy szerepeljen nevük jótékonykodási műsorokban. Az ilyen adakozás viszont nem vallásos cselekedet, még akkor sem, ha valóban segít a rászorulókon.

Az alamizsnálkodás esetében az Úr Jézust kell, hogy lássuk a szegény és rászoruló emberben. Hiszen Önmagát azonosította velük.

Ha őseink nem is fogalmazták meg ezt így, de így tették. Emlékfoszlányok ébrednek fel lelkemben. Ilyenkor, nagyböjtben, annak ellenére, hogy sok gyermekes családban nőttem fel, édesanyám összecsomagolt egy pár élelmiszer csomagot, és elvittük általunk jól ismert szegényekhez. Ezáltal nem lettünk szegényebbek, hanem gazdagabbak.

A kommunista rendszerben megszűnt ez a lehetőség. Nem engedte emlegetni a jézusi mondást: „Szegények mindenkor lesznek veletek”, mondván a szocialista rendszerben nincsenek szegények.

Őseink imént említett szép szokását újította fel a Püspöki Kar a tartós élelmiszer gyűjtésével. Aki hoz és ad, az Krisztusnak hozza, Krisztusnak adja, és nem marad el jutalma. Amen.

F. F.